

for Forretningsordenen eller Europaudvalget. Jeg har i hvert fald i den tid, jeg har siddet i Europaudvalget, aldrig hørt noget til, at Venstre har stillet nogen forslag om yderligere åbenhed. Så må det i hvert fald være forbigået min opmærksomhed, og det tror jeg ærlig talt ikke er tilfældet. Men lad os nu glemme de bitre bemærkninger fra Venstres side og i stedet glæde os over, at hesten nu ikke alene er blevet trukket til truget, men at det også ser ud til, at den vil begynde at æde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan forstå på forslagsstillerne, at når man kommer med sine forslag, skal vi andre bare tage hatten af og sige ja tak uden overhovedet at måtte stille spørgsmål eller foreslå ændringer. Men det vil vi ikke være med til. Det skal gøres ordentligt, og vi synes, forslagene er for dårlige. De er for snævre, de skal omfatte meget større dele af Folketingets arbejde.

Lad mig så sige til fru Elisabeth Arnold, at vi diskuterede jo præcis de åbne udvalgs møder. Men det kunne der ikke blive flertal for, og når man går i detaljer, er det heller ikke så enkelt. Jeg er heller ikke enig med fru Elisabeth Arnold i, at modtagelse af deputationer skal være for åbne døre. Dels skal folk have lov til at komme og fortælle deres ting uden at komme i pressen, og dels mener jeg ikke, vi skal lade os drive rundt i manegen, fordi deputationer, der vil i medierne, bare skal kunne møde op her i Folketinget, og så skal vi stå model til det. Det mener jeg er en hel misforståelse.

Det, jeg taler om, er lovgivningsprocessen, hvor vi har politiske drøftelser, og hvor vi har samråd med ministrene. Her skal der være en mulighed for åbenhed, men der skal sandelig også være en mulighed for lukkethed. Det er jo ikke for store ord at tage i sin mund at sige, at hvis det skader Danmarks nationale interesser eller bare de taktiske fordele i EU, skal det ikke være for åbne døre. Det går jeg ud fra at alle er enige i, og jeg vil godt bede forslagsstillerne bekræfte her, at man ikke ønsker at skade Danmark.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil da godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg har forstået, at Venstre og i særdeleshed nok fru Birthe Rønn Hornbech ikke agter at lytte til repræsentanter for nogle partier, man

ikke bryder sig særlig meget om. Det kommer jo tydeligt til udtryk, også under forhandlingen i dag, og det tager vi bare til efterretning.

Omvendt vil vi – jeg vil i hvert fald – meget gerne lytte til Venstres ordfører, fordi Venstre har den størrelse, det har, og derfor også er et betydningsfuldt parti her i Folketinget – også når det drejer sig om, at vi skal lave om på f.eks. udvalgenes arbejde eller forretningsordenen med henblik på at skabe større åbenhed.

Jeg må sige, at jeg har ikke i fru Birthe Rønn Hornbechs tale hørt ét eneste forslag til, hvordan der kan skabes en mere åben og demokratisk proces om EU-forhold og også om andre ting. Jeg hørte fru Birthe Rønn Hornbech i sit ordførerindlæg og den efterfølgende korte bemærkning stille en masse spørgsmål og rejse en masse problemer med at skabe større åbenhed, men ikke ét konkret forslag fra landets næststørste parti om, hvordan man skaber større åbenhed. Er det Venstres bud her ved behandling af to konkrete forslag, hvor man ønsker at skabe åbenhed?

Og så skal jeg da sige, at selvfølgelig agter Dansk Folkeparti ikke at skade Danmarks forhandlingsposition. Det er jo derfor, vi foreslår et formaliseret udvalgsarbejde med en tidsfrist. Det er jo netop, for at vi kan få analyseret de problemstillinger, der er.

I Enhedslistens forslag er der, som jeg har forstået det – men det kan hr. Keld Albrechtsen selv redegøre for – en undtagelsesklausul, så hvis regeringen finder, det kan skade Danmarks forhandlingsposition, at der er åbenhed, kan den bede om, at dørene bliver lukket. Det kan være, fru Birthe Rønn Hornbech ikke har læst forslaget. Det ved jeg ikke, men det står der rent faktisk i forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er deprimerende gang på gang at høre ledende politikere fra de store partier sige, at de går varmt ind for åbenhed, går ind for enhver form for udvidelse af åbenhed, men der er dog alligevel visse grænser, og så bliver alle de grænser remset op.

Man vil ikke have, at deputationer i udvalgene skal kunne optræde offentligt; der skal ikke være offentlig adgang til oplysningerne, og samråd kan sandelig heller ikke være offentlige, osv. osv. Og så ender det hele med, at der intet bliver tilbage af den åbenhed, man gerne ville have, og som man påstår, man går ind for. Alt